एस.सी.आर. १०४६

(इंग्रजीत टंकलिखित न्यायनिर्णयाचा मराठी अनुवाद)

सविता सामदेवी आणि इतर

वि.

यूनियन ऑफ इंडिया

जानेवारी ३०, १९९६

[मदन मोहन पुंच्छी आणि के. वेंकटस्वामी, न्या. न्या.]

सेवा कायदा :

रेल्वे - रेल्वे कर्मचाऱ्याला देण्यात आलेली निवासी निवासव्यवस्था - निवृत्त कर्मचाऱ्याच्या मुलाच्या / मुलीच्या नावाने नियमीतीकरण - पात्र व्यक्तीमध्ये मध्ये विवाहित मुलीचे स्थान - विवाहित मुलीचा पर्याय वापरणारा कर्मचारी - रेल्वे बोर्डाच्या दिनांक ११.८.१९९२ च्या परिपत्रकाचा आधार घेऊन दावा फेटाळणे - निर्णय दिला परिपत्रक राज्यघटनेच्या अनुच्छेद १४ चे उल्लंघन करणारे आहे - पात्र व्यक्तींपैकी एक म्हणून विवाहित मुलीच्या बाजूने परिपत्रक वाचावे.

भारताचे संविधान :

अनुच्छेद १४ - सरकारी निवासव्यवस्था - निवृत्त कर्मचाऱ्याच्या मुलाच्या / मुलीच्या नावाने नियमीतीकरण - रेल्वे बोर्डाचे दिनांक ११.८.१९९२ चे परिपत्रक - विवाहित मुलीशी भेदभाव करण्याबाबत अनुच्छेद १४ चे उल्लंघन असल्याचे मानले जाते - विवाहित मुलीचा इतर पात्र व्यक्तींच्या बरोबरीने विचार करण्यात आला.

दिल्ली येथे कार्यरत असलेले अपीलकर्ता क्रमांक २, एक रेल्वे कर्मचारी यांनी निवृत्तीपूर्वी रेल्वे अधिकाऱ्यांना विनंती केली होती की, त्यांची विवाहित मुलगी, अपीलकर्ता क्रमांक १, जी रेल्वे कर्मचारी आहे, तिला, त्याला देण्यात आलेले रेल्वे क्वार्टर मध्ये रहाण्याची परवानगी द्यावी. त्यांनी सांगितले की, त्यांची दोन्ही मुले दिल्लीबाहेर नोकरी करत आहेत आणि त्यांची आणि त्यांच्या आजारी पत्नीची काळजी घेण्यासाठी त्यांना आपल्या मुलीची गरज आहे. त्याची विनंती मान्य करण्यात आली आणि अपीलकर्ती क्रमांक १ ला तिच्या वडिलांना वाटप करण्यात आलेल्या रेल्वे क्वार्टर मध्ये राहण्याची परवानगी देण्यात आली या पुस्तीसह की ती तिच्या वडिलांच्या निवृत्तीनंतर निवासव्यवस्था नियमित करण्यास पात्र ठरणार नाही. वडिलांच्या निवृत्तीच्या एक दिवस अगोदर अपीलकर्ती क्रमांक १ यांनी क्वार्टर नियमित करण्यासाठी अर्ज केला होता, परंतु विवाहित मुलगी हि रेल्वे क्वार्टर नियमित करण्यास पात्र नसल्याचे कारण देत तिचा दावा फेटाळण्यात आला. अपीलकर्ता क्रमांक २ यांचे निवेदनही

फेटाळण्यात आले. केंद्रीय प्रशासकीय न्यायाधिकरणासमोर अपयशी ठरल्यानंतर अपीलकर्त्यांनी सदरचे अपील दाखल केले.

प्रतिवादींनी ११.८.१९९२ च्या रेल्वे बोर्डाच्या परिपत्रकावर भिस्त ठेवली, ज्यात असे नमूद करण्यात आले होते की निवृत्त होणाऱ्या रेल्वे कर्मचाऱ्याचा मुलगा/अविवाहित मुलगी रेल्वे क्वार्टरच्या वाटपास पात्र असतील आणि विवाहित मुलीला तेव्हाच सवलत दिली जाईल जेव्हा कर्मचाऱ्याला मुलगा नसेल किंवा विवाहित मुलगी आई-वडिलांचे पालनपोषण करण्यास तयार असेल आणि मुलगे तसे करण्यास सक्षम नसतील (उदा. अल्पवयीन मुलगे).

सदर अपील मान्य करताना, ह्या न्यायालयाने

निर्णय दिला : १.१. रेल्वे मंत्रालयाच्या दिनांक ११.८.१९९२ च्या परिपत्रकात विवाहामुळे महिलांमध्ये लिंगभेद आणि भेदभाव या दुहेरी दुर्गुणांचा समावेश आहे. विवाहित मुलीबाबत भेदभाव करणारे हे परिपत्रक पूर्णपणे अन्यायकारक, लिंगभेदी आणि अवाजवी असून, घटनेच्या अनुच्छेद १४ अन्वये ते रद्द होण्यास पात्र आहे. विवाहित मुलीची पात्रता अविवाहित मुलीच्या बरोबरीने ठेवली पाहिजे (ती त्या स्थितीतील एक असावी), जेणेकरून परिपत्रकाच्या आधीच्या भागाचा लाभ घेता येईल. (१०८२-ए-सी).

१.२. निवृत्त होणाऱ्या अधिकाऱ्याच्या म्हातारपणी काळजी आणि लक्ष देण्याच्या अपेक्षा आणि त्याच्या एका मुलाकडून त्याची खबरदारी याला चुकीचे म्हणता येणार नाही किंवा त्याच्या निवडीवर मर्यादा आणून त्याच्या आशा कमी करता येणार नाहीत. ते अन्यायकारक आणि अवाजवी ठरेल. जर त्याला एकच विवाहित मुलगी असेल, जी रेल्वे कर्मचारी असेल आणि त्याची इतर मुले नसतील तर त्याची निवड त्या रेल्वे कर्मचाऱ्याच्या विवाहित मुलीपुरतीच मर्यादित असते आणि असावी लागते. त्या मुलीला रेल्वेच्या निवासस्थानाच्या नियमितीकरणासाठी नामनिर्देशित करण्याच्या अनिर्बंध स्थितीत त्याने असावे. केवळ रेल्वेतील एकापेक्षा जास्त मुलांच्या बाबतीतच त्याला पर्याय वापरावा लागू शकतो आणि त्या मुद्द्यावर निवृत्त होणाऱ्या अधिकाऱ्याच्या निर्णयावर हा पर्याय सोडला जाऊ नये आणि मुलाच्या लिंगाचा विचार न करता रेल्वे प्रशासनाकडून त्याचा आदर केला जाऊ नये, असे कोणतेही कारण नाही. (१०५०-ए-बी)

१.३. न्यायधिकरणाने या गोष्टीकडे दुर्लक्ष केले की हे परिपत्रक केवळ नियमितीकरणाचा दावा करू शकणाऱ्या पात्र व्यक्तींची यादी करण्यासाठी होते, परंतु दावा करण्यापूर्वी रेल्वे कर्मचारी असण्याची महत्वाची अट पूर्ण करणे आवश्यक होते. पहिली अपीलकर्ती, त्या आधारावरच पात्र होती (लिंग अपात्रतेच्या अधीन राहून), आणि दुसरा अपीलकर्ता निवास स्थान कायम ठेवण्यासाठी आपल्या बाजूने आपला निवड/पर्याय वापरू

शकतो, रेल्वे अधिकाऱ्यांना तिच्या बाजूने क्वार्टर नियमित करण्यास भाग पाडू शकतात, अर्थातच विहित केलेल्या इतर अटींच्या पूर्ततेच्या अधीन राहून. जी त्रुटी दिसून येत आहे ती याद्वारे दुरुस्त केली जाते. पहिली अपीलकर्ती, वस्तुस्थिती आणि परिस्थितीत क्वार्टर नियमित करण्यासाठी एकमेव पात्र व्यक्ती असेल आणि उत्तरवादी त्यानुसार तिच्या बाजूने आदेश देतील. [१०५१-ई-जी]

१.४. दिनांक ११.८.१९९२ रोजीचे परिपत्रक हे लिंगभेदाचे असल्याने राज्यघटनेच्या अनुच्छेद १४ नुसार आणले जाते. हे परिपत्रक वाचले आहे असे मानले जाईल आणि विवाहित मुलीच्या बाजूने पात्र व्यक्तींपैकी एक म्हणून, इतर व्यक्तीबरोबर, दुहेरी अटींच्या अधीन राहून की, ती (१) एक रेल्वे कर्मचारी आहे आणि (२) निवृत्त होणाऱ्या अधिकाऱ्याने नियमितीकरणासाठी तिच्या बाजूने निवड केली आहे या दुहेरी अटींच्या अधीन राहून सुरुवातीपासून वाचले गेले आहे असे मानले जाईल; . [१०५२-ए-सी]

दिवाणी अपिलीय अधिकारिता : दिवाणी अपील क्रमांक २४४१/ १९९६.

केंद्रीय प्रशासकीय न्यायधिकरण, नवी दिल्ली यांच्या ओ. ए. क्र. २४४३/ १९९४ मधील दिनांक १.६.९५ च्या न्यायनिर्णय व आदेशावरून.

अपिलकर्त्यांसाठी अनिस सुहारवर्दी साठी झाकी अहमद खान .

उत्तरवादीसाठी अशोक भान आणि ए. के. शर्मा .

न्यायालयाने खालील न्यायनिर्णय पारित केला :

पुंच्छी, न्या. : विशेष अनुमती दिली.

सदरच्या अपीलात लिंग न्यायासाठी आक्रोश केला जात आहे .

आमच्यासमोरील दोन अपीलकर्ते हे विवाहित मुलगी आणि वडील आहेत. दुसरा अपीलकर्ता भारतीय रेल्वेच्या सेवेत होता. सेवेत असताना, त्यांना क्वार्टर क्रमांक ३०/३, रेल्वे कॉलनी, किशन गंज, दिल्ली याचे वाटप करण्यात आले. ते ३१.१२.१९९३ रोजी निवृत्त होणार होते. त्यानंतर ३१.८.१९९४ पर्यंत जास्तीत जास्त आठ महिन्यांच्या अनुज्ञेय कालावधीसाठी त्याला रेल्वे क्वार्टर ठेवण्याची परवानगी होती ही वेगळी बाब आहे. सेवानिवृत्तीच्या खूप आधी, दुसऱ्या अपीलकर्त्याने १८.३.१९९३ रोजी संबंधित रेल्वे अधिकाऱ्यांना त्याची विवाहित मुलगी, पहिली अपीलकर्ती दिल्ली येथे "वरिष्ठ एस .ओ ./टी .ए ./डी .के .झेड." म्हणून रेल्वे कर्मचारी होती या आधारावर, त्याला वाटप केलेले निवासस्थानात राहण्याची परवानगी देण्याची विनंती केली. त्यांनी हे निदर्शनास आणून दिले की त्यांचे दोन मुलगे दिल्लीबाहेर नोकरी करत होते, परंतु त्यांच्यापैकी कोणीही रेल्वे कर्मचारी नव्हते, तर त्यांची एक विवाहित मुलगी होती आणि त्यांची आणि त्यांच्या आजारी पत्नीची काळजी घेण्यासाठी त्यांना तिची गरज होती. त्यांची विनंती ३१.५.१९९३ रोजी

मान्य करण्यात आली, पहिल्या अपीलकर्तीला १६.३.१९९३ पासून तिच्या वडिलांचे रेल्वे क्वार्टर मध्ये राहण्याची परवानगी देण्यात आली या पुस्तीसह की दुसऱ्या अपीलकर्त्याच्या निवृत्तीनंतर त्या रेल्वे क्वार्टर नियमित करण्यास पात्र ठरणार नाहीत. त्याचप्रमाणे, दुसऱ्या अपीलकर्त्याच्या सेवानिवृत्तीच्या एक दिवस आधी, पहिल्या अपीलकर्त्या यांनी क्वार्टरच्या नियमितीकरणाचा दावा केला आणि असा युक्तिवाद केला की तिचे भाऊ तिच्या पालकांची काळजी घेण्याच्या स्थितीत नाहीत, तर ती तिच्या पालकांची काळजी घेत होती आणि भविष्यात देखील घेईल. विवाहित मुलगी रेल्वे क्वार्टरच्या नियमितीकरणासाठी पात्र नसल्याच्या कारणावरून दिनांक ३१.१.१९९४ रोजी तिची विनंती नाकारण्यात आली. दुस-या अपीलकर्त्याने विभागीय आणि अधीक्षक अभियंता (संपदा), उत्तर रेल्वे, यांच्यासमोर विवाहित मुलींच्या नावे रेल्वे निवासस्थान नियमित केल्याची उदाहरणे देऊन निवेदन सादर केले. विभागीय आणि अधीक्षक अभियंता यांनी ही विनंती दिनांक ४.७.१९९४ रोजी महाव्यवस्थापक, उत्तर रेल्वे यांच्याकडे पाठवली होती आणि हे निदर्शनास आणून दिले की पहिली अपीकर्ती दिनांक २५.२.१९७३ पासून रेल्वे सेवेत होती, तिने दिनांक १६.३१९९३ पासून तिच्या वडिलांसोबत निवासस्थानात राहत होती आणि त्या तारखेपासून ती तिच्याकडून घरभाडे भत्ता घेतला नव्हता. या विषयावरील रेल्वे परिपत्रकामुळे तिची विनंती नाकारण्यात आली. त्यानंतर दोन्ही अपीलकर्त्यांनी हे प्रकरण केंद्रीय प्रशासकीय न्यायाधिकरण, प्रधान खंडपीठ, नवी दिल्ली यांच्याकडे नेले, परंतु त्यांना यश आले नाही.

त्यामुळे त्यांनी योग्य दिलासा मिळावा यासाठी न्यायालयाचे दरवाजे ठोठावले आहेत.

बचावातील उत्तरवादी यांनी दिनांक ११.८.१९९२ च्या रेल्वे बोर्डाच्या परिपत्रकावर भिस्त ठेवून आहेत, ज्या अंतर्गत अटींवर नियमितीकरणास परवानगी आहे. त्याचा ऑपरेटिव्ह भाग खालीलप्रमाणे वाचतो:

“संदर्भ रेल्वे मंत्रालयाच्या पत्र क्रमांक ई (जी) ८२ किंवा ओ आर १- २३ दिनांक २७.१२.१९८२ आणि ई (जी) ८५ किंवा ओ आर १-९ दिनांक १५.१.९० त्यांच्या पत्र क्रमांक ई (जी) ९० किंवा ओ आर १-११, दिनांक १५.३.९१ आणि १.७.९१ द्वारे स्पष्ट केले केल्याप्रमाणे, अशा सूचना देण्यात आल्या की, जेव्हा निवासस्थानाचे वाटप करण्यात आलेला रेल्वे कर्मचारी सेवेतून निवृत्त होतो, तेव्हा, परिस्थितीनुसार, त्याचा/ तीचा मुलगा, अविवाहित मुलगी, पत्नी, पती किंवा वडील यांना विहित अटींची पूर्तता करण्याच्या अधीन राहून त्या क्रमाने न जाता रेल्वे निवासस्थानाचे वाटप केले जाऊ शकते.

रेल्वे मंत्रालयाने सदर प्रकरणाचा आढावा घेतला आहे आणि त्यांच्या पत्र क्र. ई (जी) ८२ किंवा ओ आर १ - २३ दिनांक २७.१२.१९८२ अन्वये या सवलतीची व्याप्ती एखाद्या निवृत्त अधिकाऱ्याच्या विवाहित मुलीपर्यंत वाढवण्याचा निर्णय घेतला आहे, जर त्याला मुलगा नसेल किंवा विवाहित मुलगी ही एकमेव व्यक्ती पालक (पालकांना) सांभाळण्यासाठी तयार आहे आणि मुलगे तसे करण्याच्या स्थितीत नाहीत (उदा. अल्पवयीन मुलगे). हे आधीपासून

विहित केलेल्या अटींच्या अधीन असेल जे अशा सवलती मागणाऱ्या इतर पात्र मुलांना लागू आहेत.

वर कळविलेला निर्णय मृत्यू/वैद्यकीय अयोग्यतेच्या बाबतीतही तितकाच लागू होईल."

परिपत्रकाच्या साध्या वाचनावरून स्पष्ट होते की, निवृत्त अधिकाऱ्याची विवाहित मुलगी तिच्या निवृत्त वडिलांकडे असल्यास नियमितीकरण मिळविण्यास पात्र आहे जर तिच्या निवृत्त वडिलांना मुलगा नसेल. त्यामुळे तिचा अशा प्रकारे पाय रोवला आहे, त्याला पूर्णपणे बहिष्कृत म्हणून संबोधले जाऊ शकत नाही. जर त्यांना मुलगा असेल, तर ती असे करू शकत नाही, जोपर्यंत तो आई-वडिलांची देखभाल करू शकत नाही, उदा. अल्पवयीन मुलासारखा, परंतु नंतर ती एकमेव व्यक्ती असावी जी तिच्या पालकांना सांभाळण्यासाठी तयार असेल. अशा प्रकारे हे स्पष्ट आहे की विवाहित मुलीला रेल्वे क्वार्टरचे नियमितीकरण मिळण्यापासून पूर्णपणे प्रतिबंधित नाही, परंतु तिचा अधिकार आकस्मिक परिस्थितीवर अवलंबून आहे. विवाहित मुलगी रेल्वे कर्मचारी असेल तरच तिला नियमितीकरणाचा अधिकार असेल, या महत्त्वाच्या आणि प्रमुख घटकाकडे संबंधित अधिकाऱ्यांनी तसेच केंद्रीय प्रशासकीय न्यायाधिकरणाने दुर्लक्ष केल्याचे दिसून येते, अन्यथा निवृत्त होणाऱ्या अधिकाऱ्याशी केवळ संबंध ठेवून ती नियमितीकरणास पात्र होत नाही. तार्किकदृष्ट्या असा निष्कर्ष निघेल की, आई-वडिलांचे पालनपोषण करण्यास सक्षम किंवा अक्षम असलेल्या मुलाची किंवा मुलाची

उपस्थिती विवाहित मुलीचा दावा फेटाळून लावण्यापूर्वी पुन्हा रेल्वे कर्मचारी असणे आवश्यक आहे. केवळ लिंगात पुरुष असल्यामुळे ते असे करण्यास सक्षम असतील असे आम्ही मानत नाही. केवळ परिपत्रकाचा शाब्दिक अर्थ लावला तर असा परिणाम अवांछनीय असला तरी होतो का.

एक सामान्य म्हण या परिपत्रकाला काही प्रमाणात खोडून काढण्यासाठी वापरात आणण्यासारखी आहे. ती हि आहे:

"जोपर्यंत त्याला पत्नी मिळत नाही तोपर्यंत मुलगा हा मुलगा असतो. मुलगी ही आयुष्यभर मुलगी असते."

निवृत्त होणाऱ्या अधिकाऱ्याच्या म्हातारपणी काळजी आणि लक्ष देण्याच्या अपेक्षा आणि त्याच्या एका मुलाकडून त्याची खबरदारी याला चुकीचे म्हणता येणार नाही किंवा त्याच्या निवडीवर मर्यादा आणून त्याच्या आशा कमी करता येणार नाहीत. ते अन्यायकारक आणि अवाजवी ठरेल. जर त्याला एकच विवाहित मुलगी असेल, जी रेल्वे कर्मचारी असेल आणि त्याची इतर मुले नसतील तर त्याची निवड त्या रेल्वे कर्मचाऱ्याच्या विवाहित मुलीपुरतीच मर्यादित असते आणि असावी लागते. त्या मुलीला रेल्वेच्या निवासस्थानाच्या नियमितीकरणासाठी नामनिर्देशित करण्याच्या अनिर्बंध स्थितीत त्याने असावे. केवळ रेल्वेतील एकापेक्षा जास्त मुलांच्या बाबतीतच त्याला पर्याय वापरावा लागू शकतो आणि त्या मुद्द्यावर

निवृत्त होणाऱ्या अधिकाऱ्याच्या निर्णयावर हा पर्याय सोडला जाऊ नये आणि मुलाच्या लिंगाचा विचार न करता रेल्वे प्रशासनाकडून त्याचा आदर केला जाऊ नये, असे कोणतेही कारण नाही. मुलगा असताना आणि आई-वडिलांचे पालनपोषण करण्यास सक्षम असताना त्याच्या बाजूने निवडीचे नियमन किंवा दडपशाही करण्याचे असे कोणतेही प्रसंग रेल्वेसाठी येत नाहीत.

त्यासंदर्भातील रेल्वे मंत्रालयाचे परिपत्रक पूर्णपणे अन्यायकारक, लिंगभेदी आणि अवाजवी असून, घटनेच्या अनुच्छेद १४ अन्वये ते रद्द होण्यास पात्र आहे. विवाहित मुलीची पात्रता अविवाहित मुलीच्या बरोबरीने ठेवली पाहिजे (ती त्या स्थितीतील एक असावी), जेणेकरून परिपत्रकाच्या आधीच्या भागाचा लाभ घेता येईल, त्याच्या पहिल्या परिच्छेदात, वर उल्लेख केला आहे.

न्यायाधिकरणाने असे मत नोंदवले की, दिनांक ११.८.१९९२ रोजीचे परिपत्रक स्वत: विशेषतः त्यांच्यासमोर आक्षेपित करण्यात आलेले नसताना सध्याच्या प्रकरणात या परिपत्रकातील अटींची पूर्तता झालेली नाही, त्यामुळे अपीलकर्त्यांना दिलासा देण्याची गरज नाही. न्यायाधिकरणाने असे असे मत नोंदवले की, जेव्हा दुसऱ्या अपीलकर्त्याचे दोन मोठे मुलगे, फायदेशीरपणे नोकरी करत होते, तेव्हा ते रेल्वे कर्मचारी नव्हते, दिल्लीत राहत नव्हते, ही वस्तुस्थिती दिनांक ११-८-१९९२ च्या परिपत्रकाच्या अटींची पूर्तता केली गेली नाही,

ज्याअंतर्गत केवळ नियमितीकरणास परवानगी आहे ती बदलत नाही. जसे आधी समोर आणले होते, न्यायाधिकरणाने या गोष्टीकडे दुर्लक्ष केले की हे परिपत्रक केवळ नियमितीकरणाचा दावा करू शकणाऱ्या पात्र व्यक्तींची यादी करण्यासाठी होते, परंतु दावा करण्यापूर्वी रेल्वे कर्मचारी असण्याची महत्वाची अट पूर्ण करणे आवश्यक होते. सदरच्या प्रकरणात, पहिली अपीलकर्ती , त्या आधारावरच पात्र होती (लिंग अपात्रतेच्या अधीन राहून), आणि दुसरा अपीलकर्ता निवास स्थान कायम ठेवण्यासाठी आपल्या बाजूने आपला निवड/पर्याय वापरू शकते, रेल्वे अधिकाऱ्यांना तिच्या बाजूने क्वार्टर नियमित करण्यास भाग पाडू शकते, अर्थातच विहित केलेल्या इतर अटींच्या पूर्ततेच्या अधीन राहून. जी त्रुटी दिसून येत आहे ती याद्वारे दुरुस्त केली जाते. पहिली अपीलकर्ती, वस्तुस्थिती आणि परिस्थितीत क्वार्टर नियमित करण्यासाठी एकमेव पात्र व्यक्ती असेल.

हे देखील आमच्या निदर्शनास आणून दिले होते की, केंद्रीय प्रशासकीय न्यायाधिकरण, मुंबई खंडपीठाने दिनांक १२.२.१९९२ (एन. पी-८) रोजी १९९० च्या ओ ए ३१४ मधील आपल्या एका निर्णयात जो श्रीमती अंबिका आर. नायर आणि इतर विरुद्ध १९८६ च्या टी.ए.क्र.४६७, या प्रकरणातील त्यांचा स्वतःच्या निर्णयावर भिस्त ठेवून होता, ज्यात रेल्वे बोर्डाचे आधीच्या , दिनांक २७-२-१९८२ च्या परिपत्रकावर प्रश्नचिन्ह उपस्थित करण्यात आले होते, त्यात असे मान्य केले की, विवाहामुळे स्त्रियांमध्ये लिंगभेद आणि भेदभाव या दुहेरी

दुर्गुणांनी ग्रासलेले असल्याने ते घटनाबाह्य असल्याचे म्हटले होते. आमचेही असे मत आहे कि, सदरचे प्रकरण हे लिंगभेदाचे आहे आणि म्हणूनच राज्यघटनेच्या अनुच्छेद १४ नुसार आणले जाते. हे परिपत्रक वाचले आहे असे मानले जाईल आणि विवाहित मुलीच्या बाजूने पात्र व्यक्तींपैकी एक म्हणून, इतर व्यक्तीबरोबर, दुहेरी अटींच्या अधीन राहून की, ती (१) एक रेल्वे कर्मचारी आहे आणि (२) निवृत्त होणाऱ्या अधिकाऱ्याने नियमितीकरणासाठी तिच्या बाजूने निवड केली आहे या दुहेरी अटींच्या अधीन राहून सुरुवातीपासून वाचले गेले आहे असे मानले जाईल;

वर नमूद केलेल्या कारणांमुळे, या अपील मंजूर करण्यात येत आहे आणि उत्तरवादींना पहिल्या अपीलकर्तीच्या नावे क्वार्टरचे नियमितीकरण मंजूर करण्यासाठी दुसऱ्या अपीलकर्त्याच्या सेवानिवृत्तीच्या तारखेपासून आणि त्यानुसार घर भाड्यापोटी आकारले जाणाऱ्या शुल्कांचे विनियमन/ पुनःसमायोजन करण्याचे निर्देश दिले आहेत. खर्चाबाबत कोणताही आदेश नाही.

आर.पी. अपील मंजूर .

x-x-x-x

अस्वीकरण

या न्यायनिर्णयाच्या मराठी भाषेतील या अनुवादाचा वापर हा पक्षकारास त्याच्या/ तिच्या मातृभाषेमध्ये त्याचा अर्थ समजून घेण्यापुरताच मर्यादित राहील आणि त्याचा इतर कोणत्याही कारणाकरता वापर करता येणार नाही तसेच इंग्रजी भाषेतील न्यायनिर्णय हाच सर्व व्यावहारिक आणि कार्यालयीन वापराकरिता विश्वसनीय असेल आणि तोच त्यातील आदेशाच्या निष्पादन आणि अंमलबजावणी करता वैध मानला जाईल.

x-x-x-x